

Wolken groot!

- Zeg, wat vind jij nou van de lucht?
- Nou, dat smaakt niet zo best, hè.
- Nee, ik bedoel de lucht die je ziet.
- Die lucht zie ik zelden. Heb jij zulke goede ogen dan?
- Nee nee nee. De de de... hemel!
- Ah die! Die zie ik het liefste blauw! Hoewel ik van blauw kotsmisselijk kan worden.
- Wie niet. En wolken, wat vind je van wolken?
- Wolken zouden niet zo groot moeten zijn. Dan kunnen ze ook makkelijker geschilderd worden. Nu zijn ze daar vaak te groot voor.
- Er zijn weinig schilders die wolken schilderen. Dat begrijp ik nu. Er zijn sowieso weinig schilders.
- Er zijn meer wolken dan schilders. Zelfs op een stralende zomerdag. Wat schilder jij als je schildert?
- Dat is nog niet bekend. Ik schijn dat nog niet te mogen weten.
- Dat geldt voor mij ook. Zo houden ze ons mooi aan het lijntje.
- 't Is te zot voor woorden dat men tegenwoordig voor je regelt of je wolken mag schilderen.
- Ja, maar ze zijn ook te groot hè?
- Kan wel zijn, maar daar valt toch wel een mouw aan te passen? Kwestie van een groter doek. Of een kleinere wolk.
- Die heb je niet voor het uitzoeken. Ze zetten je er voor als zij denken dat die wolk groot genoeg is. Groot in de betekenis van klein natuurlijk.
- Jij bent helemaal een mooie. Denk je ooit die wolk te gaan schilderen?
- Natuurlijk. Zo'n kans wil ik niet voorbij laten gaan.
- Ik schilder net zo lief een zwarte veeg. Met blauw natuurlijk, anders is het geen kunst.
- Mogelijk kom je er mee weg als je dan wel hemelblauw gebruikt.
- Daar zeg je wat. Jij bent toch ook veel spitser dan ik hè.
- Mogelijk. Mogelijk. Maar ik heb nog geen wolk geschilderd en dat zit me dwars.
- Een wolk in de vorm van het gezicht van een Poolse dichter. Zo een met lang haar.
- Wil jij dat schilderen? Dan nog liever een kudde schapen die op een rij staan.
- Ja leuk. Schaapjeswolken.

[Op dat moment schuift er een erg grote grijze wolk voor de zon, die alles verduistert.]